

Hart in de muziek, neus in de boeken

Zes uur musiceren, zes uur studeren: dagen van studenten die het conservatorium met een universitaire studie combineren zitten op z'n zachtst gezegd vol. Waarom hebben ze deze keuze gemaakt, hoe maken ze samenspel mogelijk en hoe ervaren ze de twee verschillende werelden? **Tekst /// Rebecca Sier** **Beeld /// Roos Aalvanger**

Mascha van Nieuwkerk (1990), volgt de bachelors Cello (Conservatorium van Amsterdam) en Geschiedenis (UvA), af te ronden in vier en een half jaar.

Bij het foto's maken meert een bootje aan, van waaruit klassieke muziek opklinkt. Celliste Mascha speelt mee, als was het niet meer dan vanzelfsprekend. Natuurlijk, want ze vertelde even eerder graag te improviseren. Zo gebruikt ze het vrije karakter van popmuziek, zonder daarbij haar klassieke scholing te verliezen.

Niet alleen de grenzen tussen muziekgenres worden overschreden, ook de combinatie met haar bacheloropleiding Geschiedenis vind je terug in Mascha's eclectische projecten. Neem FUSE, een door Mascha opgericht strijkersensemble met de ambitie de kloof tussen pop en klassiek te vullen – een kloof die ze bestudeert in haar geschiedkundig onderzoek. Het resultaat: een klassieke door Mascha gecomponeerde inleiding wordt na een kleine twee minuten gevolgd door de inzet van een drummer, om uit te monden in een rijk gearrangeerde versie van een nummer van *The King of Pop*, Michael Jacksons 'Smooth Criminal'.

Er was voor Mascha geen andere optie dan de twee studies te combineren – zonder Geschiedenis had ze haar cello misschien wel in de wilgen gehangen. Zonder die intellectuele kant zou de cello alles zijn wat ze heeft – een beklemmende gedachte, vindt ze: 'Alsof je trouwt en geen vrienden meer hebt, dan stel je extra hoge eisen aan het huwelijk.' Een huwelijk met haar cello is tot daaraan toe, naast dat huwelijk moet er ruimte zijn om verder te kijken, vertelt ze, wat ook het huwelijk op zichzelf sterker maken zal.

Ze ziet verschillen tussen combinatiestudenten zoals zichzelf en de studenten die het bij één discipline houden. 'Mensen die aan topsport doen of op hoog niveau musiceren hebben meer te bieden, een drive waar je ver mee komen kunt. Je moet zelf die noten leren, zelf de motoriek onder de knie zien te krijgen. Je zit zes uur op een dag alleen, een werkhouding waarin discipline en geduld centraal staan – heel bruikbaar voor het studeren aan een universiteit.' Mascha's dagen: twee uur studeren (conservatoriumjargon voor 'musiceren'), les op het conservatorium, nog eens twee uur studeren, les op de UvA en 's avonds artikelen schrijven. Hoe krijgt ze het voor elkaar zich naast het intensieve musiceren voor Geschiedenis in te zetten? Ze grijnst: 'Zes uur studeren op een dag, dan heb je nog zes uur over!'

Andrea Voets (1989), is net afgestudeerd in Harp (Conservatorium van Amsterdam) en de bachelor Wijsbegeerte (UvA), afgerond in vier en een half jaar.

Het Belgische Brugge heeft ze ingewisseld voor Amsterdam om daar te beginnen aan een klassieke conservatoriumstudie. 'Maar na één jaar werd ik gek – ik kon niet alleen met harp bezig zijn.' Zo kwam het dat Andrea haar eerste stappen aan de UvA zette. De paar vakken Filosofie waar ze aanvankelijk mee